

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jo, jeg hører efter, hvad hr. Dohrmann siger, men jeg må indrømme, jeg har meget svært ved at forstå, hvad der bliver sagt. Hvordan hænger kompensation til landmænd, der har bræmmer, sammen med en diskussion om, hvorvidt folk kan få lov til at gå der? Kan jeg ikke godt få en forklaring på det? Så skal vi jo også til at kompensere skovejere, når familien går en tur i skoven, det er da nøjagtig det samme. Kan hr. Jørn Dohrmann ikke lige forklare det?

Det andet, jeg godt vil sige, er, at der er masser af eksempler over det ganske land på, at folk nedlægger veje og stier. Vi har jo finansministeren som det mest landskendte eksempel. Vi har greven på Egeskov, vi har Sæbyholm, som har lukket indgange til skoven, vi har Ålholm, som har lukket vejene. Det er da ikke små mennesker, der kommer i klemme og derfor pløjer en vej op. Det er store forkromede mennesker med masser af penge, som ikke vil dele deres rigdom med resten af Danmark, deres rigdom i form af natur vel at mærke, som burde tilhøre os alle.

Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at lave et stop nu, så vi ikke skal vente endnu et år?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jørn Dohrmann til at kommentere på adgang til naturen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige til fru Pernille Blach Hansen: Det startede jo med, at man stjæler jorden til bræmmerne, og så vil man ligesom sige, at nu giver man det frit til alle folk. Men de landmænd, som stadig væk ejer jorden, skal betale ejendomsskat af det. Synes man, det er rimeligt, at først stjæler man, og så giver man det frit bagefter? Det synes vi ikke er rimeligt. Så det er sådan set det til det.

Kl. 15.30

Med hensyn til at give adgang til de forskellige personer: Jamen det har aldrig nogen sinde skadet nogen at skulle spørge, om de må gå ved de bræmmer eller brakmarker, der ligger der. Hvorfor skal man give det ud som en folkeret, at man må vade ind over det hele?

Nu kan fru Pernille Blach Hansen jo ikke kommentere, men tænk, hvis folk lige pludselig begyndte at slå lejr i fru Pernille Blach Hansens

have, fordi det hele nu skulle være frit og alle skulle kunne slå sig ned, hvor de havde lyst. Det er da en mærkelig forestilling at have; det synes jeg.

Fjerde næstformand (Margrete Alken):

Jeg henstiller stadig væk til, at vi lader diskussionen dreje sig om forslaget, og anmoder i øvrigt om, at man ikke bruger udtryk, som hr. Dohrmanns partifælle i Præsidiumet har påtalt på det kraftigste. Jeg har ladet dem passere – det drejer sig om ordet stjerne – men jeg vil nok sige, at nu begynder vi at påtale det.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Tak for det.

Her er jo ikke tale om, at man skal have lov til at gå i folks baghaver. Vi snakker om, at færre og færre mennesker ejer store dele af det danske landskab. Vi snakker om skove, hvor der ikke er huse i miles omkreds. Vi snakker om bræmmer, hvor landmandens egen gård ligger langt, langt væk. Hvorfor skal landmanden have kompensation for, at familien går en tur dér? Jeg kan simpelt hen ikke forstå det, og jeg kan godt forstå, hr. Jørn Dohrmann har meget svært ved at forklare det. Skal vi så også kompensere skovejeren for, at vi går en tur i skoven? Det kunne man da lige så godt.

Det andet, som hr. Jørn Dohrmann ikke svarede på, var: Hvorfor gør man ikke noget nu i stedet for at vente til næste år, hvor problemets omfang er vokset? Ville Dansk Folkeparti ikke synes, det var rimeligt, at vi allerede nu gik ind og sagde stop for at nedlægge veje og stier i det åbne land og adgangsveje til skoven? Det synes vi da ville være et fremskridt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi har fuld tillid til den frivillige aftale, der er indgået. Hvorfor pålægge folk nogle ting, når man kan indgå en frivillig aftale? Vi respekterer, at folk kan sætte sig til forhandlingsbordet og sætte deres underskrift på en aftale. Når de har lavet den her skriftlige aftale, ikke bare en mundtlig aftale, som den tidligere regering har benyttet sig meget af: Vi siger bare lige, at nu har vi aftalt det. Så står det ingen steder. Her er det en skriftlig aftale, og det synes jeg er virkelig stærkt. Det er glædeligt, at folk kan finde ud af det på den måde.